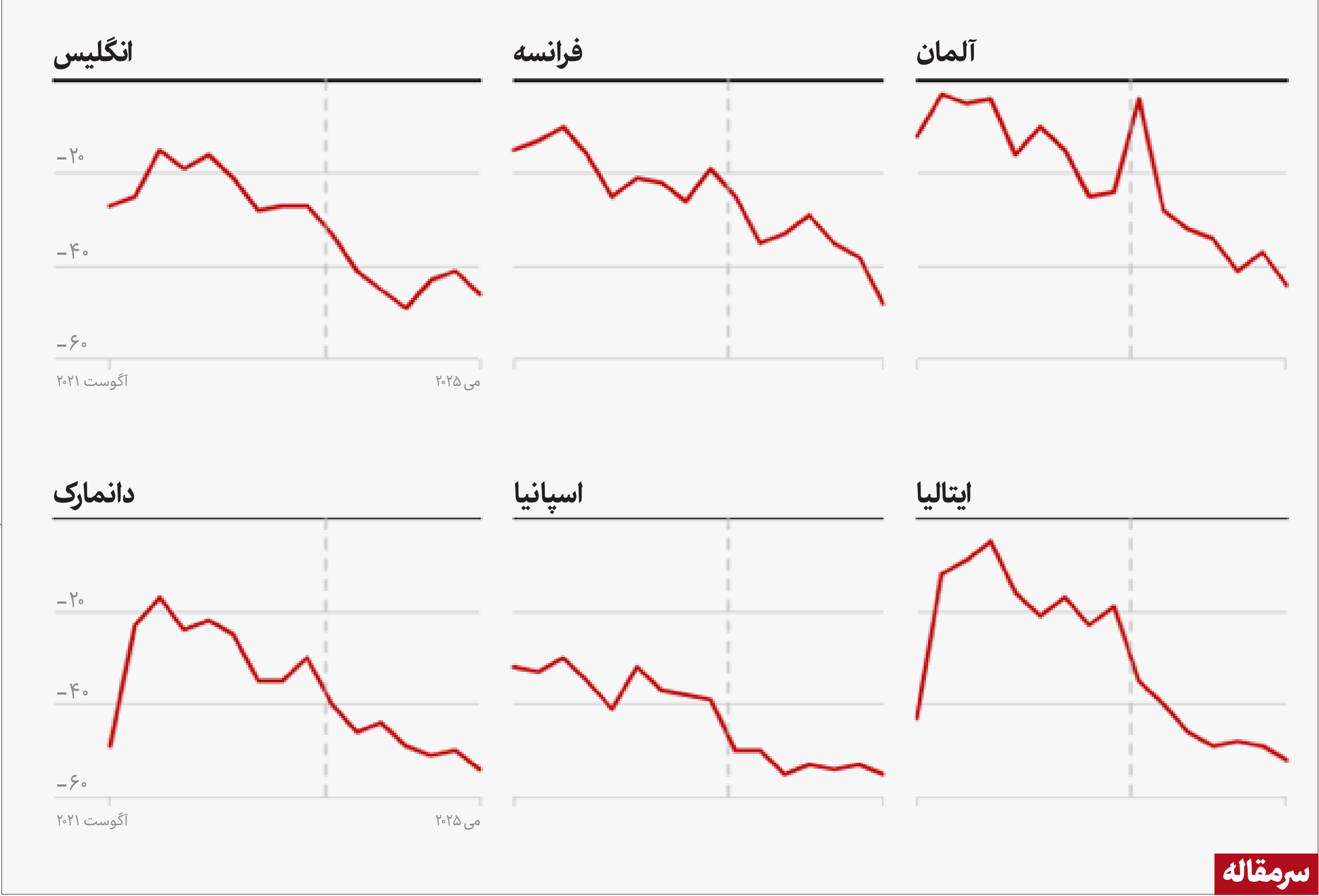

باختن در افکار عمومی

چون آنچه در افکار عمومی جهانی در حال شکل گیری است، چیزی فراتر از یک جریان رسانه‌ای یا یک موج احساسی لحظه‌ای است؛ بلکه یک روند ساختاری در بازتعریف نقش دولت‌ها، نهادهای بین‌المللی و مفهوم مشروعیت در عصر حاضر است.

برای رسانه‌های مستقل نیز این ابعاد ضروری است که تحلیل خود را از سطح اخبار صرف فراتر ببرند و نشان دهند که این تغییرات در افکار عمومی چه پیامدهای عمیقی برای نظام بین‌الملل، روابط دیپلماتیک و سیاست داخلی کشورها دارد. تحلیل‌های سطحی و رویدادمحور دیگر نمی‌تواند پاسخگوی پیچیدگی این تحول باشد.

در نهایت، نتایج نظرسنجی‌ها، تظاهرات‌های متوالی در پایتخت‌های اروپایی و بازتاب آن در رسانه‌های اجتماعی و رسمی، نمایانگر آغاز عصر تازه‌ای در فهم مشروعیت و قدرت است؛ عصری که دیگر نمی‌توان بر پایه تعاریف کلاسیک قدرت جهانی نظارت کرد. این تغییرات درک ما از صلح، عدالت و مسئولیت بین‌المللی را نیز متحول خواهد ساخت. ■

این تحولات در افکار عمومی جهانی دو پیام مهم دارد: نخست، قدرت نرم غرب و به‌ویژه ایالات متحده در حال از دست دادن یکی از پایه‌های مهم مشروعیت خود است. در نظامی که پیش از این بر ارزش‌های لیبرال و حقوق بشر ادعا می‌کرد، حمایت بی‌چون‌وچرای واشنگتن از اقدامی که بسیاری آن را نقض گسترده حقوق بشر می‌دانند، باعث شده اعتبار دیپلماسی و هژمونی اخلاقی آمریکا تضعیف شود.

دوم، سقوط چهره‌ی بزرگ‌شده‌ی اسرائیل در عرصه جهانی ریشه در درک مردم از عدالت، کرامت انسانی و نظم بین‌الملل دارد، نه صرفاً یک واکنش مقطعی به پیامدهای جنگ. آنچه امروز شاهد آن هستیم نه تنها نفرت از یک سیاست کشور یا یک عملیات نظامی، بلکه بازخوانی هنجار مشروعیت و عدالت در سطح جهانی است، و این بازخوانی لزوماً با نظم‌های قدرت‌محور گذشته سازگار نیست.

این واقعیت برای رسانه‌ها و تحلیلگران بین‌المللی باید به صورت یک زنگ هشدار جدی تلقی شود.

اخبار و رسانه نیست. این سقوط نشان‌دهنده بازنگری عمیق افکار عمومی نسبت به ماهیت مشروعیت قدرت، حقوق بشر و نقش دولت‌ها در نظام بین‌الملل است. افکار عمومی اروپایی‌ها اکنون در عمل می‌پرسند که آیا حمایت بی‌چون‌وچرای دولت‌ها از اقدامات خشونت‌آمیز، می‌تواند مبنای مشروعیت سیاسی و اخلاقی باشد؟ پاسخ این پرسش در داده‌های میدانی به وضوح منفی است.

همین روند تغییر نگرش در نقاط دیگر جهان نیز قابل مشاهده است. در نظرسنجی‌های جهانی، بیش از نیمی از جمعیت در بسیاری از کشورها نظر نامساعد نسبت به اسرائیل دارند و این میزان در برخی کشورها مانند ترکیه، اندونزی، ژاپن و سوئد به سطوح بی‌سابقه رسیده است. حتی در آمریکا، که همواره یکی از حامیان اصلی اسرائیل بوده، فاصله میان سیاست رسمی و دیدگاه عمومی در حال افزایش است و درصد آمریکایی‌هایی که دیدگاه منفی نسبت به عملکرد اسرائیل دارند در سال‌های اخیر رشد قابل توجهی یافته است.

> در یکی از مهم‌ترین گذرگاه‌های سیاست جهانی دهه جاری، جنگ در غزه نه تنها یک بحران انسانی، بلکه آینه‌ای تاریخی از فروپاشی مشروعیت قدرت‌های سنتی بین‌المللی شده است. گزارش‌های معتبر منابع غربی نشان می‌دهد که این تحول با شتابی بی‌سابقه در افکار عمومی جهانی در حال رخ دادن است، تحولی که فراتر از یک منطقه، ساختارهای هژمونیک سیاست جهانی را به چالش کشیده است.

نقطه شروع این تحول را باید در این واقعیت دید که دیدگاه عمومی درباره اسرائیل و آمریکا، دوبار دیگر اصلی بحران، در سراسر جهان دچار تغییرات عمیق و پایدار شده است. براساس نظرسنجی‌های معتبر، حمایت عمومی از اسرائیل در کشورهای عمده اروپایی — از آلمان و فرانسه تا اسپانیا و ایتالیا — به پایین‌ترین سطح خود در تاریخ پایش‌ها رسیده است، به گونه‌ای که تنها ۱۳ تا ۲۱ درصد از پاسخ‌دهندگان نظر مساعدی نسبت به این رژیم ابراز می‌کنند و بین ۶۳ تا ۷۰ درصد دیدگاه منفی دارند.

این کاهش حمایت صرفاً بازتاب تصاویر دردناک

پیام صوتی
یک هموطن ایرانی
 خطاب به نیروهای مسلح ایران

از موفقیت خواهد بود. به تعبیر رهبر انقلاب؛ اینها، سختی‌های طبیعی در راه رسیدن به قله است. ما به آن قله ایمان داریم و به راهی که در مسیر قله طی می‌کنیم، و کوتاه نخواهیم آمد. ما ایستاده ایم. تا همیشه ما را به عنوان ملت امام حسین و شیعیان ایرانی امیرالمؤمنین خواهند شناخت.

به عنوان یکی از فرزندان این مرز و بوم، آرزوی سلامتی، پیروزی و موفقیت نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران در تمام حوزه‌ها و همچنین خواری و ذلت دشمن صهیونیستی و همدستان آمریکایی آن را دارم. یقین داریم که این سختی‌هایی که بر ملت ما تحمیل می‌شود، طلیعه پیروزی و فردای پر

سبحان الله
روز شهادت بزرگ است

بازی خوانی

سناریوی دشمن برای ضربه به ایران

> دشمنان به چند چیز امید بسته‌اند که هم ملت ایران و هم عناصر سیاسی باید به آن توجه کنند. اولین هدف آنها این است که ملت را نسبت به نظام اسلامی دلسرد و ناامید کنند؛ بیشتر تبلیغات و شایعه‌پراکنی آنها متوجه به این هدف است. نقطه دومی که به آن امید بسته‌اند، این است که بتوانند اعتقادات و ایمان مردم را که موتور حرکت آنها در گذشته‌های سخت بوده است، خاموش کنند و از مردم بگیرند. هدف سوم این است تا آن جایی که میتوانند، کاری کنند که مشکلات معیشتی مردم حل نشود. از یک طرف با شایعه‌پراکنی و تبلیغات سوء علیه نظام و انقلاب و امام و ارزشهای انقلابی، مردم را بدبین و ناامید کنند؛ از طرف دیگر با تلاشهای گوناگون مانع از اصلاح امور مردم شوند و نگذارند مشکلات مردم برطرف گردد؛ از یک طرف هم هر ضعیفی که در کشور وجود داشته باشد - و لوضعهایی که مدیران اجرایی و دولتها دارند - آن را به نظام اسلامی نسبت دهند. با مجموع این کارها میخواهند این ملت را که پشتوانه واقعی و حقیقی این انقلاب و نظام است، از انقلاب و نظام جدا کنند. البته سعی خود را کرده‌اند، ولی مسلّم است که نخواهند توانست.

 رهبر انقلاب اسلامی؛ ۱۳۸۱/۰۵/۰۵

بنی آدم اعضای یکدیگرند

یک ایران، همدل است

> آیین رونمایی از چهره‌نگاری تمثال مبارک شهدای والا مقام فراجا و شهدای جنگ تحمیلی ۱۲ روزه در شهر اندیشه

فرزند ایران

نشانی بهشت

> فهمیمه هشت‌ماهه بود که با تک‌خواهرش، روی زانوی مادر، کنار تابوت پدر نشست، تابوتی رسیده از غوغای کربلای پنج. عمو، جای خالی پدر را پر کرد تا این داغ، شادمانه‌های کودکی‌شان را تلخ نکند. سال‌ها بعد، سر سفره عقد، کنار جوانی نشست که نخبگی اش، زیر پرده نجابت، پنهان شده بود. گذر ایام، صدای خنده‌های سه فرزند را زیر سقف خانه‌شان پیچاند. کنار مادرانگی اش، برای خدمت به وطن، شد معلم دینی یکی از مدارس تهران. شاگردهایش همیشه میهمان حرف‌های تازه و تسلط کاملش برای رفع شبهات بودند. چند مائیک رنگارنگ همراه داشت برای نوشتن نکات مهم روی تخته و یک چاشنی همیشگی لبخند در کنارش. صدای اذان که زیر سقف مدرسه می‌پیچید، پاتند می‌کرد به طرف نمازخانه و می‌نشست روی سجاده امام جماعت. چشم می‌دواند به چهارچوب در تا چهره شاگردانش را ببیند. برای آنکه پای بچه‌ها به نمازخانه باز شود، خیلی سعی می‌کرد؛ از هدیه دادن تا در آغوش کشیدن و جمله‌های محبت‌آمیز گفتن. وقتی در روزهای سی‌ونه‌سالگی، موشک‌های اسرائیل، همسر دانشمند، هر سه فرزند، مادر و عموبیش را نشانه گرفتند، خودش هم کنار آن‌ها در خون غلتید و در قطعه ۴۲ بهشت‌زهر، به خاک سپرده شد؛ شهید فهمیمه مقیمی.

 مولود توکلی